

Opnieuw, beste mensen, zijn onvoorstelbaar velen mensen getroffen door een ramp, een aardbeving in een gedeelte van Turkije en Syrië. Hoe kwetsbaar zijn we, vooral op plekken, die gevoelig zijn voor natuurrampen als aardbevingen en vloedgolven van zee (tsunami's). Het gevolg is wel dat mensen van welk geloof of levensbeschouwing ze ook zijn, zich ervan bewust zijn 'samen mens te zijn', samen de voorwaarden delend waaronder wij, mensen, bestaan. Het betekent, dat de ramp velen buiten het rampgebied zo zijn geraakt dat van alle kanten hulp geboden wordt. Het is prachtig en ontroerend hoezeer mensen voor elkaar op kunnen komen en elkaar behulpzaam kunnen zijn. Des te betreurenswaardiger is het, als door politieke onenigheid, hulp niet op gelijke wijze ter beschikking staat van allen. In Syrië zijn bepaalde gebieden nog grotendeels verstoken van hulp. Klaarblijkelijk worden niet alle politieke regimes gestuurd door overwegingen van menselijkheid. Zelfs het menselijk leed, veroorzaakt door de aardbeving wordt ingezet als wapen voor het bereiken van eigen politieke doelen. *Wij, mensen zijn niet alleen kwetsbaar doordat we overvallen kunnen worden door natuurrampen, maar ook nog eens door schade en leed, die we elkaar kunnen aandoen.* Denk aan situaties van oorlog en geweld, van armoede, onderdrukking en dreiging. Dit soort situaties kunnen zich ook voordoen in onze eigen samenleving. Neem 'dreiging'. In onze nieuwsuitzendingen is 'dreiging' een regelmatig onderwerp. Prinses Amalia is bedreigd en woont daarom thuis, politici worden bedreigd, schrijvers en journalisten, advocaten worden bedreigd. Gelukkig dat er beveiligers zijn. Maar dat ze nodig zijn laat zien dat onze samenleving verre van volmaakt is. *Kunnen wij, christenen in onze wereld een eigen geluid laten horen en ons daarnaar gedragen? Ja, dat kan.* We grijpen daarvoor terug op wat de H. Schrift ons daaromtrent leert. *Ons geloof in God, die met ons is en ons zijn voorstellen ingeeft om zinvol menselijk te handelen, is daarvan de bron.* De eerste lezing uit het Boek Wijsheid van Jezus Sirach, wijst ons op onze eigen verantwoordelijkheid om het goede te doen: *'De Heer heeft zelf de mens in het begin gemaakt en hem de vrijheid gegeven zelf te beslissen'..* Vanuit onze vrijheid om zelf te beslissen kunnen we ervoor kiezen het goede doen al is dat vaak verre van gemakkelijk. In de tekst: *'Als je wil kun je de geboden naleven en trouw zijn aan Zijn wil.* In het doen van het goede, worden we door God ondersteund: *'De ogen van de Heer zijn gericht op degene die ontzag voor Hem heeft'.* Wat is dan het goede? Daar zijn verschillende antwoorden op te geven naar gelang de situatie waarin we verkeren. Daarvoor gaan we te rade in het Evangelie van Matteüs, in zijn weergave van de Bergrede, waarin Jezus zijn programma ontvouwt. Vandaag verzet Jezus zich tegen de farizeeën en schriftgeleerden, die menen dat gerechtigheid berust op hun eigen prestaties. Zij 'zullen zeker niet binnengaan in het Koninkrijk der hemelen. Jezus grijpt ook terug op gebod 5 van de zogenoemde 10 geboden in de Wet van Mozes: *'Ge zult niet doden'.* *Jezus scherpt dat aan en breidt het uit tot het respectvol behandelen van onze naaste.* Deze uitschelden, dat kan voorkomen bij conflicten, is al teveel. Integendeel: *jemet je medemens verzoenen, zeker als je aan de eredienst wil deelnemen.* We kunnen ons afvragen hoe staat het bij onszelf? Wat doen we zelf in het geval van conflicten, want die kunnen er zijn onder mensen. We kunnen ons afvragen 'hoe staat het met onze samenleving als we ervaren hoe moeilijk het klaarblijkelijk is om geweldloos, respectvol, liefdevol met elkaar om te gaan. Onze wereld lijkt vol geweld en dreiging, vol van het tegengestelde van Gods bedoelingen dat we respectvol, vergevingsgezind en vol liefde met elkaar omgaan. Des te belangrijker, dat we door woord en daad als christenen andere accenten zetten. Laten we dat proberen. Amen. [AR](#)

-